

Sygn. akt VIII Gz 354/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską (spr.)

Sędziowie : SO Natalia Pawłowska – Grzelczak

SO Agnieszka Kądziołka

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki Akcyjnej w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 28 lipca 2016 r., sygn. akt XI GC 229/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

Natalia Pawłowska – Grzelczak Agnieszka Górską Agnieszka Kądziołka

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie oddalił wniosek powódki o sprostowanie wyroku poprzez wskazanie, że od dnia 1 stycznia 2016 r. powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych. W uzasadnieniu wskazano, że powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych, zaś z treści pozwu nie wynika, że roszczenie wynika z transakcji handlowej. Intencję powoda należało, zdaniem Sądu, odczytać literalnie.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie zarzucając naruszenie prawa procesowego, tj. art. 350 § 1 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi możliwość sprostowania wyroku, prawa materialnego, tj. art. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że powodowi należą się odsetki ustawowe, a nie odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych. W związku z tymi zarzutami powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego postępowania oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że skoro Sąd zasądził odsetki od dat wymagalności poszczególnych dokumentów finansowych, a do transakcji doszło pomiędzy przedsiębiorcami, to nie jest możliwym, by w niniejszej sprawie była mowa o odsetkach kapitałowych. Wobec zmian w stopie procentowej pomiędzy odsetkami ustawowymi kapitałowymi, a odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz wobec wprowadzenia nowej kategorii odsetek ustawowych

za opóźnienie w transakcjach handlowych zachodzi konieczność wyraźnego określenia, jakie odsetki zostały zasądzone w przedmiotowym wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 350 § 1 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

<p>Instytucja sprostowania wyroku służy przywróceniu – poza środkami zaskarżenia – rzeczywistej woli składu orzekającego, ilekroć zachodzi pewna niezgodność między rzeczywistą wolą i wiedzą sądu a ich wyrażeniem na piśmie. Redakcja omawianego przepisu pozwala stwierdzić, że wszystkie wymienione wyżej wady orzeczenia musi charakteryzować cecha oczywistości (por. Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz do art. 350 k.p.c. pod red. dr hab. Agnieszki Góry-Błaszczkowskiej, System Informacji Prawnej Legalis).</p>	
<p>Sprostowanie wyroku nie może przy tym doprowadzić do merytorycznej zmiany orzeczenia zarówno pod względem przedmiotowym, jak i podmiotowym (Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. prof. dr hab. E. K.,</p>	

Uwzględniając fakt, że Sąd I instancji uwzględnił w całości powództwo dla stwierdzenia, czy doszło do oczywistej omyłki w wyroku miarodajne jest zestawienie treści wyroku z treścią żądania zawartego w pozwie. Nie ulega zaś wątpliwości, że powódka domagała się w pozwie zasądzenia odsetek ustawowych. Nie sposób przy tym przyjąć, by z uwagi na datę wniesienia pozwu (przed 1 stycznia 2016 r.), nie było możliwe inne określenie żądania w zakresie odsetek, w szczególności poprzez sprecyzowanie, że chodzi o odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych. Nic nie stało na przeszkodzie, by zmodyfikować żądanie w tym zakresie w toku postępowania, choćby w piśmie przygotowawczym z dnia 11 kwietnia 2016 r. Powódka zaniechała tego, a zatem zasadny był wniosek, że domaga się nadal odsetek ustawowych określonych w pozwie. W konsekwencji brak podstaw do uznania, że doszło do jakiegokolwiek omyłki w określeniu odsetek zasądzonych na rzecz powódki, skoro uwzględniono w tym zakresie jej żądanie.

Podkreślenia wymaga, że zakresem kognicji Sądu odwoławczego, podobnie, jak Sądu pierwszej instancji rozpoznającego wniosek o sprostowanie, nie jest kwestia, czy powodowi należne były odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, a jedynie ustalenie, czy odnośnie określenia odsetek zachodzi rozbieżność pomiędzy wolą Sądu a sposobem jej odzwierciedleniem w wyroku. Z tych względów wywody zażalenia dotyczące rodzaju odsetek ustawowych pozostają bez istotnego znaczenia dla weryfikacji wniosku o sprostowanie wyroku. Z tych względów nieadekwatny też okazał się także zarzut naruszenia przepisu prawa materialnego. Ubocznie zatem tylko

wskazać trzeba, że powód domagał się dochodzonej kwoty tytułem bezumownego korzystania, co podaje w wątpliwość kwalifikację jego roszczenia jako wynikającego z transakcji handlowej. Ponadto, z samego faktu, iż stronie przysługują odsetki w wyższej wysokości, nie można wyprowadzać wniosku o powinności zasądzenia ich w takiej właśnie wysokości. To do powoda należy bowiem określenie żądania, które może obejmować odsetki obliczane według niższej stopy procentowej. Powódka zdaje się przy tym pomijać fakt, że już przed 1 stycznia 2016 r. wierzycielowi transakcji handlowej przysługiwały odsetki w innej wysokości, niż te, określone w art. 481 § 1 k.c. Tym samym zmiana stanu prawnego nie stanowi dostatecznego wytłumaczenia dla poprzestania na sformułowania żądania w pozwie jako „odsetek ustawowych”.

Argumentacja skarżącej zmierzająca do wykazania, iż w niniejszej sprawie nie mogło wchodzić w rachubę zasądzenie odsetek kapitałowych, jak również powołana w związku z tym praktyka orzecnicza nie przystają do treści rozstrzygnięcia, którego dotyczy wnioski o sprostowanie. Podkreślenia bowiem wymaga, że Sąd Rejonowy zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie, nie zaś odsetki kapitałowe.

W konsekwencji prawidłowo uznano, że nie zachodzą przesłanki sprostowania wyroku, co uniemożliwiło uwzględnienie wniosku powódki w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak na wstępie.

Natalia Pawłowska – Grzelczak Agnieszka Górka Agnieszka Kądziołka